

Szalézi Értesítő

A MAGYAR SZALÉZI RENDTARTOMÁNY LAPJA 103. évf. 2. szám 2005. május

FÓKUSZBAN:
Majthényi László Szalézi Ház

**TARTOMÁNYFŐNÖKI
BEKÖSZÖNTŐ**

**DON PASCUAL CHÁVEZ
A PÁPÁKRÓL**

*II. János Pálról
és XVI. Benedekről*

**SZALÉZI-IRINYI -
A MI ISKOLÁNK!**

*90 éves jubileum
Nyergesújfalun*

**PÉLIFÖLDSZENTKERESZTTŐL
AZ ÉLETSZENTSÉGIG**

*P. Vándor Józsefre
emlékezünk*

ELSŐ INFÓK!
SZALÉZI NYÁR
2005.
programok
tartományszerte
június-július-augusztus
hónapokban

Hírek a szalézi világból - Hírek a magyar tartományból

FÓKUSZ

A MAJTHÉNYI LÁSZLÓ SZALÉZI HÁZ

Amikor az illetékes magyar egyházi hatóságok 1993-ban elhatározták Isten Szolgája Mindszenty József bíboros boldoggá avatásának beindítását, nem volt egy alkalmas hely, ahol a munkát nyugodtan végezhetjük volna. 46 évig tartó külföldi tartózkodás után én is attól tettem függővé visszatérésemet, kapunk-e a munkához megfelelő helyet. Csodával határos módon ekkor kapott a Szalézi Társaság a mezőnyárádi noviciátus helyett, jóvátételként egy megfelelő épületet Budapesten, amely az adományozó, báró Majthényi László nevét örökíti meg. Azóta itt végezzük Boldog Romzsa Tódor, Isten Szolgái: Orosz Péter, Hira Sándor kárpátaljai püspökök és 74 papjuk, Márton Áron, Scheffler János, Bogdánffy Szilárd erdélyi püspökök, Györgypál Albert nagyváradi áldozópap, Salkaházi Sára szociális testvér, Mindszenty József bíboros, Marton Boldizsár karmelita atya, Sándor István szalézi testvér és Bálint Sándor néprajztudós szentté és boldoggá avatásának ügyét. Ez volt az épület első rendeltetése.

A második a Don Bosco Kiadó tevékenysége lett. Rákospalotán 1950-ig, amikor a rendeket feloszlatták, a szalézi rend "Szalézi Művek" néven üzemeltetett egy kiadót, egy jól felszerelt nyomdát és nyomdaipari szakiskolát. Mindent beszüntettek, államosítottak és elkoboztak. A rendszerváltás után semmi kárpótlást nem kaptunk. 1996-ban újból elkezdtük a Don Bosco által kijelölt második célkitűzés megalapozását. Célunk a családi és plébániai, iskolai, ifjúsági és nevelői vallásos alapkönyvek kiadása. Sajnos ezen a téren nem tudunk időszerűen kibontakozni, mert hiányzik egy alapos anyagi támogatás.

A kezdet ezért nagyon szerény volt. Évente mégis 10 - 15 új könyvet jelentettünk meg a katolikus könyvpiacra. Fontosnak tartjuk, hogy a magyar fiatalok nevelésének érdekében ez a tevékenység erősödjön. Kérjük jótevőink támogatását!

*P. Szőke János SDB
a boldoggá avatási eljárások vezetője
és a Don Bosco Kiadó igazgatója*

Kedves Munkatársak! Kedves Don Bosco Tisztelők!

A tavasz, a május a megújulás ideje. Minden új, minden üde, minden szép. Amint kedves olvasóink látják, Szalézi Értesítőnk is megújulva jelenik meg. Don Bosco nagy súlyt fektetett a Szalézi Értesítőre, minden áldozatot megtett azért, hogy olvasói érdeklődését kielégítse, és új hírekkel, ismeretekkel gazdagítsa támogatóit. A magyar szaléziak is ezt teszik hosszú évtizedek óta, és a jövőben is ezt szeretnék tenni: közel kerülni olvasókhöz, a szalézi munkatársakhoz és Don Bosco minden tisztelőjéhez, megosztani velük életüket, örömeiket, bánatukat.

Szöke János atya 10 éven át szerkesztette a Szalézi Értesítőt, viselte gondját. Sok elfoglaltsága mellett kiemelt figyelmet szentelt annak, hogy a lap rendszeresen megjelenjen, és megérintse az olvasókat. Hálásan köszönjük áldozatos munkáját, és kérjük, a jövőben is támogassa írásaival, tanácsaival újságunk fejlődését.

Mint említettem, Don Bosco az Értesítőt kapcsolattartásra használta a szaléziak és a tevékenységüket támogató, azt nagyra becsülő emberek között. Ez a mi szándékunk is. Híreket közlünk életünkről, intézményeink működéséről, a kiemelkedőbb eseményekről, hogy így valóban közelebb kerüljünk egymáshoz. Ebben a számban megismerkedhetnek olvasóink nyergesújfalui gimnáziumunk rövid történelmével és életével, a Don Bosco Kiadó létrejöttével, eddigi és jelenlegi munkájával. Örömmel és büszkeséggel számolunk be a sokak által tisztelt Vándor atya papi, szerzetesi életének kezdetéről is.

Kérem, vegyék kezükbe, olvassák a Szalézi Értesítőt, és ha lehet, terjesszék ismerőseik között! Örülnénk és hálásak lennénk, hogy ha az új érdeklődők címeit eljuttatnák hozzánk, hogy a jövőben számukra is postázhassuk kiadványunkat. Hálás köszönet mindazoknak, akik eddig is hűségesen olvasták, és adományaikkal, írásaikkal, munkájukkal támogatták a Szalézi Értesítőt!

Tisztelettel
P. Havasi József SDB
tartományfőnök

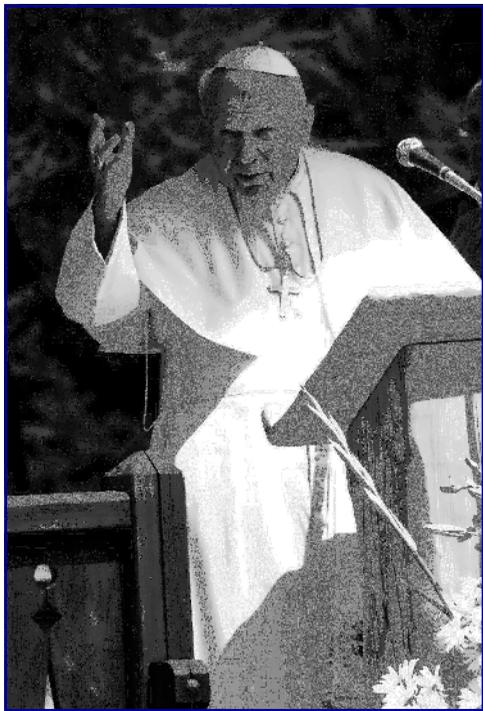
Az új érdeklődők címeit szíveskedjenek eljuttatni a következő címre:

Szalézi Tartományfőnökség
Szalézi Értesítő
1032 Budapest, Bécsi út 173.

Don Bosco
SZALÉZIAK

A Szalézi Értesítő következő száma szeptember 24-én jelenik meg.

„Semmi mást nem akarok, mint visszaadni Istent a világnak”

Részletek Don Pascual Chávez rendfőnök atyának II. János Pál pápáról adott nyilatkozatából.

Ha ki kellene választanom egy idézetet, mely magába foglalja II. János Pál főpapi működését, ennél jobbat nem találnék. Úgy gondolom, hogy ez volt az, ami a legközelebb állt a szívéhez, ami arra ösztökélte, hogy elvigye az örömhírt a világ legtávolabbi sarkába, és hirdesse, ahol csak alkalmá volt a szólásra.

Mialatt ezeket a sorokat írom, II. János Pál élete lassan kialszik, mint a húsvéti gyertya, mely fokozatosan leég, míg a lángja világít, fényt adva a léleknek és meleget a szívnek. Talán csupán néhány óra választja el attól, hogy saját húsvétját ünnepelje, az evilágból az Atyához vezető útja végén. De tanúságtétele megmarad, mert ember volt,

hívó és pásztor, Krisztus helytartója, aki szavain keresztül és az élete által szólalt meg.

De hogyan jellemezhetném ezt a pápát, akit joggal nevezhetünk a „Nagy” János Pálnak?

Bár nem könnyű feladat néhány szóban jellemezni egy olyan kivételes egyéniséget, amilyen ő volt, én mégis megkísérlek személyes tanúságot tenni a Szentatyáról, ahogy én ismertem őt.

1. II. János Pál különleges ember volt, mert kivételes módon tisztelte az embert, annak méltóságát és a jogait. Elég, ha arra gondolunk, hogyan küzdött a világ fő problémáinak megoldásáért ahhoz, hogy felismerjük, hogy semmiféle az „embereket igazán érintő” probléma nem kerülte el figyelmét.

2. II. János Pál karizmatikus alkat volt, képes arra, hogy milliókat magához vonzzon a hitelessége, a bátorsága, az őszintesége révén. Nem meglepő, hogy a legtöbb közvélemény-kutatásban a világ leghitelesebb vezetőjének szavazták meg a közszereplők között.

3. II. János Pál meggyőződéses keresztény volt, aki már fiatal korától képes volt az Úr Jézus és evangéliuma által ihletve, belőle erőt merítve alakítani ki különleges személyiségét. Élete és istenszeretete Jézus Krisztust vetíti elénk, akinek az életét szentelte, nyomdokait követte és akihez önmagát alakította egész életén keresztül.

4. II. János Pál világpolgár volt, aki önös érdekek nélkül kötelezte el magát az emberiség nagy problémáinak megoldására, melyeket a szentszéki diplomatákhoz intézett utolsó beszédében ezzel a négy szóval jellemezte: élet, élelem, béke és szabadság. E tekintetben jelentős államfőnek is számított.

5. II. János Pál volt az a pápa, aki a második évezred végének és a harmadik

kezdetének történelmi szakaszán több mint 26 évig vezette határozottan, merészen, nyíltsággal és hittel az Egyházat, egy olyan korban, melyet a kommunizmus, az erőszak minden formája, az elnyomás és az igazságtalanság, a szabadjára engedett neoliberalizmus, sőt és nem kevésbé a terrorizmus elleni küzdelem jellemez.

6. II. János Pál nem mindennapi kommunikátor volt, aki felhasználta a médiát, hogy a lehető legtöbb embert elérjen és mindenhol hirdesse a „jó hírt”.

7. II. János Pál Péter utóda volt, aki tudta, hogyan lehet a „hit védelmezője” egy olyan korszakban, amikor minden viszonylagos és zavaros, nem engedve semmiféle külső nyomásnak vagy megalkuvásnak.

8. II. János Pál „jó pásztor” volt, aki zarándokként bejárta az egész világot, békével és örömmel hirdette Jézus Krisztust, mindig pásztorbotjára támaszkodva és tekintetét a keresztre szegezve.

Szent Pál apostollal együtt ő is elmondhatja: *„A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Készen vár rám az igazság koszorúja, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövetelét.”* (2Tim 4,7-8).

Mi, szaléziak és a Szalézi Család tagjai, akik arra köteleztük el magunkat, hogy az Egyháznak, hitünk anyjának arcát ismét megfiatalítsuk, elmondhatjuk, hogy II. János Pál előttünk járt és követésre méltó példával szolgált nekünk. Valóban teljes erejéből szerette az Egyházat, ahogy az Egyházat szeretni kell. Megfiatalította az Egyházat, mert hitt a fiatalokban, összegyűjtötte őket a világ minden országából, beszélt nekik Jézusról, és távoli célok elérésére biztat

ta őket. Felszólította őket, hogy ne legyenek közepszerűek, ne kövessék a divatos irányzatokat, ne csak fogyasztók és nézők, hanem a „reggel hírnökei” és „a harmadik évezred szentjei” legyenek.

Megragadom az alkalmat, hogy a saját, az Egyetemes Tanács, Szalézi Szent Ferenc Társasága és az egész Szalézi Család nevében nyilvánosan megköszönjem azt a nagy szeretetet, amivel mindig kitüntetett bennünket.

Legyen az a felszólítása, melyet a rend 25. Egyetemes Káptalanja alkalmával intézett hozzánk: „Szaléziak, legyetek szentek!” továbbra is életre szóló program mindannyiunk számára!

Kedves Woytila pápa, köszönjük neked szívünk legmélyéről azt, amit adtál nekünk: a példát, mint ember, hívő, lelkipásztor; és azt, ami voltál: az Úr Jézus szerető, hűséges tanítványa és az Egyház kitartó, nagylelkű fia.

Hiányozni fogsz nekünk, de tudjuk, hogy az Isten, aki közel volt hozzád szenvedéseidben is, ki fogja előtted nyitni a mennyország kapuját, ahol továbbra is közbenjárás majd értünk.

Don Pascual Chávez egyetemes főnök

Köszönjük Istennek, hogy egyházunknak és az egész világnak egy rendkívüli atyát adott, tanítót és tanút...aki tudta, hogyan hirdesse nagy lelkesedéssel az evangéliumot, és aki rámutatott az igazság útjaira, és bebizonyította, hogy Krisztus Urunkhoz tartozik. *(Don Pascual Chávez)*

Van új pápánk!

A kongregáció és a Szalézi Család öröme - a rendfőnök XVI. Benedek pápát köszöntő szavai

Van új pápánk! XVI. Benedek követi a megboldogult II. János Pál pápát. A kongregáció és a Szalézi Család rendfőnöke szavaiban együtt örül az egész Egyházzal az új pápának. Miután a rendfőnök tudomására jutott a hír, azonnal ki akarta fejezni köszönetét az Úrnak, hogy új pástort adott nekünk. Don Chávez kijelentette: „II. János Pálban nagy pástorunk volt, olyan, mint amilyen most is adatott utódjának személyében”. A rendfőnök hozzátette: „Mint keresztények és szaléziak ki akarjuk fejezni örömünket Joseph Ratzinger bíboros pápává választása felett. Megújítjuk iránta való hűségünket, és megerősítjük Don Boscótól örökölt gyermeki tiszteletünket”. Don Chávez megemlékezett az új pápa részvételéről az európai szalézi tartományfőnökök találkozóján múlt év december elsején. - Emlékezetes nap marad számunkra az általa tartott mesteri előadás napjaink Európájának pontos és alapos elemzése miatt. A válaszok is, amelyeket adott a jelenlévőknek, nagy elismerést arat-

tak. – emlékezik a Rendfőnök – Egy gondolat különösképpen megérintett és programadóvá lett számunkra: *„**Leiket adni Európának, ahol mi, szaléziak arra vagyunk hivatottak, hogy a nevelés próféciját fölajánljuk és újra javasoljuk.*** Don Chávez ezenkívül megemlékezett az akkor még bíboros szentatya szívélyes és szeretetre méltó személységéről, aki miután befejezte előadását, elfogadta a rendkívüli meghívást és a rendfőnökségen maradt, hogy megosszon egy hétköznapi étkezést a résztvevőkkel.

- Ma, első alkalommal „Urbi et Orbi” áldást adva - zárja szavait a rendfőnök – megkért minket, hogy támogassuk őt imáinkkal. Megtettük ezt az elmúlt napokban is segítve a bíborosokat az új pápa megválasztásában. Folytassuk most ezt, hogy támogassuk őt nehéz szolgálatában, szívből azt kívánva, hogy pápasága gyümölcsöző legyen a mai Egyházban és világban.

(Róma, 2005. április 19.)

A szalézi munkatárs küldetésének időszerűsége

A mindenkori (múlt, jelen és jövőbeli) szalézi munkatárshoz szólok egy olyan időben, amikor a társadalom kimondatlanul is sóvárog olyan emberek után, akik saját boldogságukat, lelkük üdvösségét nem magukban, hanem mások segítségével és támogatásában vélik felfedezni. Akik egymásnak munkatársai tudnak lenni. A keresztyének a szeretet emberei, munkatársai, sohasem magukért, hanem másokért élnek, mások szolgálatában ébrednek öntudatra. Tehát pedagógusok, nevelők, misszionáriusok. Megérett az idő, hogy - Don Bosco céljának és jövődőlésének megfelelően - „a szalézi munkatárs” tényleg egyet jelentsen az igaz keresztyénnel.

Lelkileg megújulni, megtérni, hitelesen szeretni, technikai nyelven „önmagunkat evangelizálni” - nem magánügy, mint ahogy a hit megélése sem az, hanem közügy, közszolgálat. Aki erejét Jézus Krisztusból merítve képes magát megújítani, megváltoztatni, az hatalmas teremtői munkát vállal, és már egy kicsi szeletében meg is változtatja a világot. És onnantól környezetét is. Más hogyan nézi a világot: optimistán, reménytelen, egyszerűbben. Az „igazi keresztyén” szalézi munkatársnak az a feladata, hogy képes legyen a reménytelenség, kilátástalanság ellenére is derűlátóan nézni, élni és cselekedni. Jó pedagógusként: nemcsak „példát mutatni”, adni, hanem ÉLNI. Az Egyház útja az emberek szívében vezet keresztül - írta II. János Pál pápa, és ezzel az életszerűséget és a humánus, szolgálói emberszeretetet állította az egyház tevékenységének mértékül. Család, iskola, munkahely, egyesületek, szabadidő - terepei a találkozásnak, az életszerű nevelésnek. A fiatalok körében megtérve lehet téríteni igazán. A jó példa hatásával. Hol van erre a legnagyobb szük-

ség? Ott, ahol fiatalok vannak. Ott, ahol tenni akarunk valami nagyon fontosat a társadalomért: a nevelésben. Lehetnek-e kivételezett helyek és személyek erre a feladatra? Nem. A keresztyénység küldetés: az életszentség megélése, ott, ahol vagyunk. Nincs kivétel, minden egyes hely megszentelhető akármilyen életállapotú keresztyén („krisztusi”) jelenlétünkkel.

Sőt: magyar földön előbb voltak jelen a szalézi munkatársak, mint a szerzetesek, még hozzá elsöprő lendülettel és lelkesedéssel. Csodálatos és lelkesítő ma is látni az ország egyes helyein kinövő, életkortól független munkatársi kezdeményezéseket a fiatalok szolgálatában. Tartsunk össze, mélyüljünk, lelkesítsük, gazdagítsuk egymást, karizmánk, képességeink színességével! A Szalézi Értesítő erre is való. De ezt a célt szolgálja **a munkatársak éves lelkigyakorlata** is Péli földszentkeresztben, a magyar szalézi bölcsőben, idén **augusztus 25-28. között**.

Aki tenni akar valami fontosat a mai társadalomért Don Bosco módjára - azaz fiatalosan, vidáman, optimistán, tevékenyen, leleményesen, életszerűen -, az próbálja meg a szalézi életszentség teljesítésével: a szalézi munkatárs útján egy jó mű munkatársaként, amely jó irányban változtatja meg a környező világot. XXIII. János pápa szavai buzdítanak: „Szalézi munkatársak, szolgálatunk munkatársai! Legyetek meggyőződve arról, hogy nagy lehetőségek van arra, hogy jót tegyetek; éljetez ezzel a lehetőséggel bátran és derűsen; legyetek olyanok, mint a kovász a tésztaiban, hogy jobba váljon az emberiség!”

P. Csány Péter SDB
a munkatársak felelőse

A munkatársak éves lelkigyakorlatára várjuk a mielőbbi jelentkezéseket
Krammer Andrásné címén: 1213 Budapest, Erdősor u. 190.
vagy a 06 1/276-3360 telefonszámon.

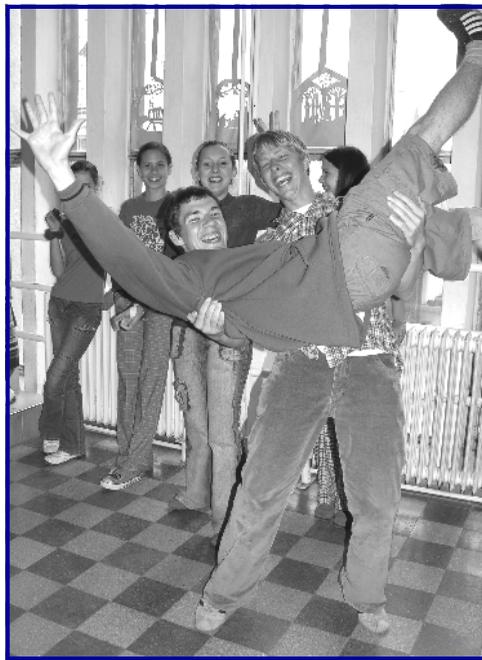
Szalézi-Irinyi - a MI iskolánk

Régi iratok tanúskodnak róla, hogy a nyergesújfalusi Szalézi Intézet 90 év történelmét hordozza. 1915-ben a szűk szentkereszti házban a sok növendék már nem fért el, ezért Plywaczyk igazgató körlevelet írt, melyben felvetette egy új épület felépítésének tervét, és ennek támogatására buzdította a munkatársakat. Bízó lelkületének jele, hogy október 20-án Hermán József esperes leteszi az új intézet alapkövét, de a szépen haladó építkezés már 1916-ban megakad pénz, anyag- és munkahiány következtében. 1919-ben a Szalézi Hírek januári száma bejelenti a nyergesújfalusi ház megvételét dr. Metzker József plébános és az esztergomi székesfőkáptalan támogatásával. A szalézi kisdiakok ettől fogva Nyergesújfalun találnak új otthonra. 1934-ben kétemeletes modern középiskolával egybeépített internátus építése indult meg. Az új szalézi intézet alapkövét 1935. június 2-án tette le és szentelte meg Angelo Rotta nuncius. Sajnos a nagyszabású építkezés csak részben valósult meg, mert közbejött a világháború. 1948-ig (az iskolák államosításáig) működtek itt a szaléziak, és csak 1995-ben adta vissza Nyergesújfalu önkormányzata az épületet a szalézi rendnek. 2001 óta ismét vannak szaléziak Nyergesújfalun. Eddig szól a száraz történelem.

P. Andrásfalvy János nevelési igazgató-helyettes az első naptól fogva jelen van az iskolában, idén márciustól pedig P. Kukuczka Robert lengyel szalézi atya is segíti munkáját.

Vajon ilyen rövid idő alatt tapasztalhatóak-e már érdemi változások? Állíthatom, hogy igen. Akinek lehetősége van arra, hogy be-bejárjon ide, észleli a felújításokat, korszerűsítéseket, de a lényegét maguk a gyerekek fogalmazzák meg legjobban:

„Igaz, hogy nagyobb a rend és a fegyelem, amióta szalézi az iskola, de sokkal

nyíltabb és vidámabb lett az élet.” – mondja egy érettségi előtt álló diák.

„Szeretek ide járni. Minden évben egyre jobban. A tanárok nagyon emberségesek, lehet viccelődni, vidámnak lenni – természetesen a jólneveltség határain belül. Ez nekünk fontos.”

„A tanárok megkövetelik a fegyelmet, de nincs az az értelmetlen vasszigor. Fialatok vagyunk és szeretünk élni. Vidám

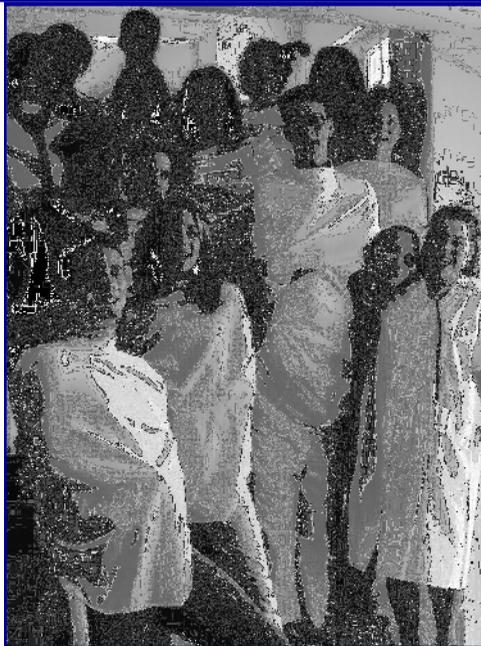
nak lenni jó, és itt ezt megértik. Az általában, ahonnan jöttem? Már nem emlékszem. Jellegtelen volt, szokványos. Itt minden más. Ezeket az éveket nem lehet majd olyan egykönnyen elfelejteni...”

„Milyen volt az első évem itt?” – gondolkodik el egy „kis” hetedikes – „Hát jó. Nagyon jó! Jó az osztály, hamar összeszoktunk. Más, mint abban az iskolában, ahová azelőtt jártam. Az osztályfőnkünk nagyon rendes, törődik velünk. Az osztálytársak is jók. Dehogyan bántam meg, hogy ide iratkoztam! Itt lehet tanulni, meg sok érdekes dologgal is foglalkozni a tananyagon kívül.”

„Igaz, hogy kevés a helybéli, de talán pont ez adja meg az iskola különleges varázsát, ez a sokszínűség. Annak ellenére, hogy sok helyről jöttünk, mégis egy közösség vagyunk. Szeretem az osztálytársaimat, hamar összeszoktunk.”

És mit mond János atya?

Sokatmondóan mosolyog, és gitárral a kezében elsiet a folyosón a gyerekek közé. Egy bölcs szalézi mondás szerint: az igazi jó szalézi körül sosem áll meg a levegő...

„De jó a szalézisoknak, ott mindig valamit ünnepelnek!” - mondják az utcán irigykedve a kisdíákok.

„Ja. És jövőre már én is oda járok!”

Lengyel Erzsébet

Hírek a szalézi világból

Olaszország - A Juventus fociklub és a Don Bosco Missziók összefogása a szökőár árva gyermekeiért

- A 2004. december 26-i szökőárban árvaságra jutott gyerekek megsegítésére szóló, a Don Bosco Misszió által közzétett felhívásra válaszolva az FC Juventus egy tetemes összeggel, összesen 300 000 euróval (ill. egyéb szükséges pénzzel) járul hozzá ahhoz, hogy megépüljön egy otthon a thaiföldi árvák számára. A kezdeményezést január 5-én jelentette be Antonio Giraudó, a klub helyettes ügyvezetője abban a szurkolóknak írt levélben, amely a klub honlapján jelent meg. A levélben Giraudó kifejti, hogy „ez a kezdeményezés jól mutatja, milyen nagy szerepet vállal az FC Juventus társadalmi kérdésekben, gyorsan és hatékonyan felismerve, mire van elsődlegesen szükség”, és felhívja a szurkolókat, hogy „akik szeretnének segíteni a tragédia áldozatain, lépjenek kapcsolatba és ajánlják fel segítségüket a Don Bosco Misszióknak.” (ANS)

Olaszország - Az új Don Bosco film hatása - világos lelki mondanivaló

„Boldogok voltunk. Minden azt mutatta, hogy Don Bosco a fiatalok papja és hogy mondanivalója a tévén keresztül is tolmácsolható. A film művészi alkotás, ezért megengedhető az, hogy egyes részei nem teljesen felelnek meg a történelmi tényeknek, viszont nagyon megindítóak voltak.” - mondta Don Aldo Giraudó, aki részt vett a Don Bosco életéről készült új mini-sorozat előzetes bemutatóján. A sorozatot a Rai készítette a Lux Vidével együttműködésben és a televízió tavaly szeptemberben tűzte műsorára. Don Bosco szerepében Flavio Insinnát láthatjuk (személye a magyar tévézők számára jól ismert a Don Matteo c. sorozatból, ahol a rendőrkapitányt játszotta).

A színész elmondta: imádkozott a szenthez segítségéért, hogy jól tudja megformálni a

szerepét: - A filmforgatás előtti vasárnap este elmentem a római Szent Szív szalézi templomba, hogy imádkozzak és Don Bosco segítségét kérem. Azt gondoltam: ha neki sikerült pénz nélkül felépíteni a bazilikát, és véghezvinni mindazt, amit tett, talán nekem is sikerül majd méltó módon eljátszanom őt, aki olyan fontos személyiség.

Egy internetes oldalon a nézők leírhatták benyomásaikat a sorozatról. Don Bosco a mai napig is folyamatosan vonzza és nyeri meg a szalézi világon kívül élő embereket. Hogy ez mennyire így van, ez kiténik az egyik kommentárból is: „Don Bosco és Savio Domonkos, akik eddig nem voltak mások számomra, mint két kép a sekrestyében, most hús-vér emberekké váltak”. (ANS)

Hivatástisztázó tábor Thaiföldön - A Thaiföldi Szalézi Ifjúságpasztorációs Tanács Don Yarat vezetésével az ország minden tájáról érkező 11 és 16 év közötti katolikus fiatalok számára egy négynapos tábort szervezett, melyben tapasztalatokat szerezhettek a szalézi életről. 5 pap, 1 szalézi testvér, 1 diakónus és 9 kispap képviselte a szalézi karizmát. A résztvevő fiatalok száma összesen 92 fő volt és néhányan közülük már a táborban szerzett tapasztalatok után megkezdték jelöltségüket. (ANS)

Savio Domonkos látogatása Libanonban - “15 évesen szent? Miért ne?”

Savio Domonkos urnája Libanonba ékeztet április 17-19 között, a Szíriába való visszaérkezéséig, ahonnan folytatta útját Spanyolországba. Az urna érkezéséről tudósított a helyi tv és rádió és sajtóértekezleten is beszámoltak róla. Az utolsó pillanatig bizonytalan volt az érkezés az ország érzékeny politikai helyzete miatt. Savio Domonkos így megkezdhette rövid, de intenzív libanoni tartózkodását: három napon át több ezer hívő, közöttük rengeteg fiatal és gyerek látta

személyesen, a három országos tévécsatornának köszönhetően pedig még több otthonba eljutott. Savio Domonkos személyének népszerűsítése érdekében nemrég egy értékes, eredeti libanoni játékfilmet készítettek az életéről. Az urna egy-egy egész napra megállt két szalézi házban (El Housson és Fidar), ahol valóban sajátosan megélt imádságos légkör és a tiszteletére rendezett ünnep fogadták. Az eseményre sokáig emlékezni fognak Libanonban, habár már jól ismerték Savio Domonkost, mint a gyerekek és fiatalok pártfogóját. Az urna lábánál a következő cédulát találtak, amit egy fiatal írt: "15 évesen szent? Miért ne?" (ANS – Harissa)

Ausztria - 6000 euro főzve, takarítva, játszva a tsunami Sri Lanka-i károsultjainak

Az unterwaltersdorfi Don Bosco Gimnázium tanulói sajátos projektbe kezdtek, melyben minden osztály részt vállalt. Egy egész héten keresztül valósították meg azokat a pompás ötleteket, melyeket egy 10 m hosszú transzparens hirdet az iskola lépcsőházában. Szerepelt a listán palacsintasütés a szünetekben, autósosás, osztályújság, focibajnokság, bűvész-show, a nyílt nap látogatóinak megvendéglése, művészi kézimunkák kivitelezése és sok minden más.

Az iskola igazgatója, P. Siegfried Müller nagyon örül a fiatalok vállalásának: „Nagy öröm látni, mennyi lelkesedéssel és ötletgazdagsággal képesek a fiatalok a szükséglet szenvedők segítségére sietni, és mennyi mindent lehet megtenni, ha egy egész iskola összefog egy közös cél érdekében.”

A összegyűjtött 6000 eurót április 28-án adták át P. Petrus Obermüllernek, a Don Bosco Aktion Jugend Eine Welt képviselőjének. A Sri Lanka-i halázcsaládok nem-sokára új hajókat tudnak

majd vásárolni az unterwaltersdorfi diákok jóvoltából. (www.donbosco.at)

Lengyelország - A PGS világbajnoksága: új világ határok nélkül

„A fiatalok új világot építenek, ahol nincsenek határok” - ez a PGS (Szalézi Ifjúsági Sportszövetség) XVI. világbajnokságának jelmondata, amely Varsóban zajlott (április 29- május 3.). A résztvevők 18 országból jöttek és kb. 1500-an voltak. A versenyeket a Katonai és a Sport Főiskola létesítményeiben rendezték. A hivatalos megnyitó szentmisén Varsó székesegyházában Lengyelország primása, Josef Glemp volt a főcelebráns. A szentmise után a résztvevők zászlóikkal Varsó történelmi negyedében vonultak fel, a Kultúra és Tudomány Palotája felé, ahol a világbajnokság ünnepélyes nyitőünnepélyét tartották. A sport mellett a fiatal résztvevőknek két kulturális estet is szerveztek: a „Mazowaze”, híres lengyel népi együttes koncertjét; és a Lublini Katolikus Egyetem színjátszó csoportjának előadását. (ANS - Varsó)

Magyar szalézis fiatalok először vettek részt a PGS rendezvényén, ahol korosztályukban a 8. helyet szerezték meg. Gratulálunk nekik! (Hazai földön Szalézi Calcio Óbuda – S.C.O. - néven szereztek maguknak hírnevet).

A Szalézi Calcio Óbuda játékosai Varsóban

Hírek a magyar tartományból

Eger

Kollégiumunkban február 7-én tartottuk meg Don Bosco ünnepét. Az idei ünnepelésnek is megvolt a maga sajátossága, hiszen egy különleges eseménnyel kapcsolódott össze: három fiatal lány szalézi munkatársi ígéretet tett. Nem ők az első munkatársak, akik közösségünkhöz kapcsolódnak, de ők az első fiatalok, akik nevelésünk folytán, megismerve Don Bosco lelkeségét, erre az életre szóló döntésre jutottak.

Lénárt Szabina volt növendékeink közé tartozik, és mióta befejezte tanulmányait, nevelőként dolgozik a kollégiumban. **Dankó Zsuzsanna** és **Zics Annamária** még főiskolai tanulmányaikat végzik. Emellett mindhárman lelkes animátorként segítenek nekünk az oratóriumban immár évek óta. Ez

kítűnő gyakorlati előkészület volt számukra, de természetesen komoly elméleti előkészület is megelőzte ezt a nagy napot.

A szentmisét Havasi József atya celebrálta Csány Péter atyával, Dolhay Lajos atyával (kollégiumunk egyik lelkészével) és a plébániánkon élő két szervita atyával együtt. A tartományfőnök atya szentbeszédében össze foglalta a szalézi munkatársak hivatásának lényegét: a feltámadás örömét sugározni az emberek, legfőképp a fiatalok felé, a világban dolgozva. Utána pedig fogadta a három lány ígérettételét.

Biztosak vagyunk benne, hogy Isten lelke más fiatalokat is szólít erre a nagyszerű feladatra, és reméljük, hogy a példa vonzereje is bátorítja majd őket.

*Sr. Lovas Anna FMA
Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium*

Pécs

Nagy örömmel számolok be róla, hogy a tizedik táborunk és nyarunk lesz az idei! Július 2-6-ig Kismaroson (szállásajándék) és folyamatosan 6-10-ig Szentkereszten táborozunk: 18 gyerek, 2 "animátor-tanonc", 4 fiatal (munkanélküli, ill. diák-segítség) és én. A nyár folyamán minden héten egy (azonos) napon "összetartó" foglalkozást tartunk, mint eddig is minden évben. Egynapos kirándulásokat teszünk hazánk értékeinek megismerésére, esetleg egy alkalommal 1 éjszakai ott-alvással egy megfelelő helyen (tavaly egy "óko-faluban" voltunk) vagy itthon egy fizikai-szellemi vetélkedőt rendezünk más plébániai csoportok meghívásával, de lesz strand, vagy számbáború a Mecsekben, koraősszel pedig egy budapesti kirándulás. Hat gyerekünk rendszeres templomba járó, három rendszeres gyónó-áldozó, kettő a templomi énekarban énekel, és minden 6. vasárnap - mint a többi székelyházi hittan csoport - a mi gyermekeink olvasnak a szentmisén. Pünkösdkor

két gyerekünk bér mátkozni fog. Kettőn jövőre lesznek elsőáldozók. Szeptemberben részt veszünk a plébánia nagycsaládosai által rendezett "Családos utcai játszóház"-on a Pécsi Napok keretében, és májusban a plébánia által szervezett majáliston. Ne vegyék mindezt dicsekvésnek, de ezek az örömek éltetnek bennünket!

En eddig csak a gyerekekkel való foglalkozást tekintettem szalézi munkának, de mert a többi csoporttól azt hallom, hogy többnyire nem gyerekekkel foglalkoznak, mi is vizünk egy nyugdíjas klubot, heti két délelőtti elfoglaltsággal: egyszer többnyire papi, de mindenképpen vallásos témájú előadással, a másik alkalommal kézi munka-kör működik, akiknek a munkája karácsonykor és húsvétkor eladásra kerül, ami részben a gyerekek költségéhez is hozzájárul. Az idősök is szoktak kirándulni.

Bocs, ha túl bőbeszédű voltam, de azt mondják, különben keveset beszélek, de ha valaki a "Don Bosco"-ról kérdez, akkor nem lehet leállítani.

Mezey Klára

Hírek nyugatról

Szombathely-Ujperint-Sorokmajor

Folyamatban van oratóriumunk felújítása, és hamarosan nekiállnak a mesterek kápolnánk átépítésének is. Annak ellenére, hogy ezek külső, fizikális dolgok, nagyon fontosak, mert ezek a helyek is, más-más módon, de Istent hivatottak közelebb hozni minden emberhez, elsősorban a fiatalokhoz. Az oratóriummal kapcsolatban sok tervünk van, ami mögött lelkes csapat áll. Készülünk a nyári táborra is, amelynek - mint köztudott - igen jó híre van városunkban.

Utazunk a siseki testvérekhez Horvátországba, a Szent Kvirin ünnepre, hogy kapcsolatunk még tovább erősödjék. Lesz focirangadó idén Sorokmajorban is a temp-

lom búcsújával és a falunappal egybekötve. Újperinten a templom felszentelésének 10 éves évfordulójára emlékezünk körmenettel egybekötve május 22-én. Szeretnénk ezen alkalomból egy kis nyomtatványt is kiadni.

Öröm az is, hogy immáron két éve minden pénteken tartunk egy félórás szent-ségimádást a fiatalokkal. Nem az számít, hogy mennyien vannak, hanem, hogy mit jelent nekik Jézus, és mit jelentenek számukra a szaléziak.

Tehát van okunk az öröme, és van kapacitásunk, energiánk a tervezéshez is. Mi igyekszünk, és bízom benne, hogy az Úr is mellénk áll. Meggyőződésem, hogy aki nem becsüli meg a ma lehetőségeit, örömeit, az nem érdemli meg a holnapét sem.

P. Márkus Zoltán SDB

Váci találkozó

A Don Bosco nővérek jóvoltából vehettem részt április 10-én Vácott, az Eucharisztikus Evhez kapcsolódó nemzeti kispap és szerzetesnövendék találkozón, ami nagy ajándék volt számomra.

Különösen érdekes - most az élmények összecsengésében - visszatekinteni erre a napra. Az esős, hideg idő kontrasztjában szinte kézzel foghatóvá váltak azok az értékek, melyeket ez az ünnep magában hordozott.

Határon inneni és azon túli kispapok, szerzetesnövendékek üdvözölték egymást. A viszont-látás perceiben még egy testvérpár ölelése is kitért a tömegből. Ez adta meg az alaphangulatát Istenhez kapcsolódásunknak a közös szentmisében, szentségimadásban. Az örömteli tekintetek láttatták meg velem, mennyire szükség van az egymással való kapcsolattartásra. Így, mint egy nagy, országhatárokon is túl érő hálóat képezve, magunk és mások szívet is Istenhez köthetjük.

Viszont szemináriumi- és szerzetesnövendékek találkozójáról lévén szó, szomorúan valljuk be, olyan kényelmesen elfértünk a váci székesegyházban, hogy még egy szelőlécse is folyton folyvást utat talált magának. Talán sejtetve, hogy nem a létszám az elsődleges, hanem az igazán az Atya szeretetében élő közösség? Ahol, mint ezen a vasárnapon is, épp úgy kifejezésre kerül, hogy valamennyien az Atya gyermekei vagyunk, és megvalósítjuk mindazt, amiért Jézus a főpapi imájában könyörgött.

Végezetül pedig azok a váci lakosok jutnak az eszembe, akik esetleg az ablakokból láttak minket, miközben az időjárás viszonytagságaival sem törődve önfeledt városnézésre indultunk. Az ő szemükben bizonyára olyan emberek voltunk, akik talán nem cselekszenek egészen ésszerűen, megfoghatatlan életet élnek, de boldogok és örömet sugároznak: titkot hordoznak magukban és Istenre figyelmeztetnek.

Egyházy Kati

Tavaszi animátor- találkozó

Április második hétvégéjén, Balassagyarmaton animátor-találkozót szerveztek a szaléziak. A résztvevők száma nem haladta meg a 20-at. A programok játékos ismerkedéssel kezdődtek, majd megismerkedtünk a szlovák nyelv nehézségeivel és örömeivel. A napot szentmisével zártuk. Másnap meglátogattuk minket négy szlovák fiatal. Sokat meséltek a Szlovákiában működő szaléziakról. Közülünk néhányan és az atyák is egészen jól beszélnek angolul, így könnyebben megértettük egymást. Egy közös játékra is volt időnk.

Délután tettünk velük együtt egy sétát a városban, majd később elbúcsúztunk tőlük. Ezen a napon sem maradhatott el a szentmise. Robert atya egy tanulságos mesét szőtt prédikációjába a színekről. A napot ajánlással és játékkal zártuk. A vasárnapi szentmise után elbúcsúztunk egymástól, pedig még szívesen maradtunk volna!!!

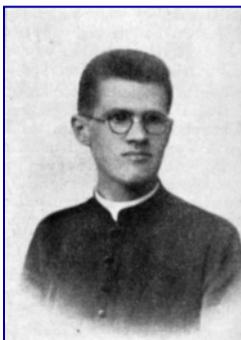
Hidász Kata

Fotók: Széles János

Péliföldszentkeresztől az életszentségig

Vándor József szalézi szerzetes papra emlékezünk

Örömmel vettük a hírt, hogy 2003. október 8-án a távoli Kubában megindult egy újabb szalézi boldogáavatási eljárása. **José Vándor Puchner** atya 1909. október 29-én született Dorogon és 1979. október 8-án hunyt el Santa

Clarában (Kuba) 70 éves korában. 51 évet élt hivatásának, ebből 43 évig papként szolgált.

Tanulmányait a ferences szerzeteseknél kezdte, majd az isteni hívásra válaszolva 1927-28-ban beállt novíciusnak a szaléziak közé Péliföldszentkeresztben. 1932. augusztus 13-án örökfogadalmat tett, majd Torinóban teológiát hallgatott. Itt szentelték pappá 1936. július 5-én, a Segítő Szűz Mária bazilikában. Még ugyanebben az évben Kubába küldték misszióba. A Szentkereszt Visszhang régi, megsárgult lapjai tanúskodnak indulásáról.

Augusztus 25-én este 8 órakor indult a Déli-pályaudvarról három kedves rendtársunk Vándor József újmisést, Kökény Ernő teológus és Nagy József kíséretében missziós útra.

Mindhármukat a szülői és rendtársi szeretet kísérte sok áldozatot kívánó vállalkozásukra. Vándor József újmiséstnek a spanyol fennhatóság alatt álló San Domingo szigetország lesz munkateret. A rákospalotai központi házuk folyosóján öreg házaspár várakozik, a hosszú útra induló misszionáriust várják, még utoljára búcsút akarnak venni újmisést gyermeküktől. Igen, talán utoljára, hisz tíz esztendő hosszú idő, ki tudja, élnek-e addig? Néhány hónappal előbb csor-

dultig telt szívük örömmel, gyermeküket az újmisést oltárnál látták és most szemükben könnyez: a búcsúzás fájó könnyei. A szem könnybe lábad, de a Krisztusban hívő keresztény lélek mégis megnyugszik és a jó szülői fiuk magasztos hivatásának tudatában mondanak Isten-hozzátot harcba induló misszionárius gyermeküknek.

1936-ban öt magyar szalézi misszionáriustól vettünk búcsút. Hosszú útra induló rendtársaink egy-egy drága emléket szakítottak ki lelkükből s vitték el tengerentúlra, hol a krisztusi magot töretlen ugar, szűz talaj várja.

Jelen sorainkban e kiszakított emlékek néhány még friss karcolatát adjuk főtisztelendő Vándor József misszionárius életéből.

Minden papi élet a zsenge gyermekkortől a kehelyszolgálatig, a primíciás oltárig, a természetfölötti lét egy-egy csodája. Isten azonban legtermészetfölöttibb műveiben sem nélkülözi a természetes eszközöket. Az ifjúnak a szemináriumba, vagy a szerzetes házba vezető útján ott találjuk a gondos, istenfélő szülők segítőkészét az isteni gondviselés szolgálatában. Így volt ez jelen esetben is. 1925. tavaszán egy 14 év körüli szőke fiúcskát hozott az édesapja Szentkeresztre. Papot akart a jó apa a fiából. Az új élet, a szokatlan környezet nem könnyen legyőzhető akadályul szolgált a szülői otthonból kiszakított gyermeknek. A honvágy végre is legyőzte a tudat alatt lappangó hivatást. Egy szép napon Józsi ott hagyott csapat, papot, hazament Dorogra. A Gondviselés azonban biztos kézzel dolgozott s amint egykor üstökön ragadta a hivatásában kételkedő prófétát, úgy hozta vissza a megszeppent fiúcskát az édesapja, a jó Wech bácsi oltalma alatt. - A honvágy elmúlt, az előbb szokatlan kör-

nyezet édes otthonná vált. Röppentek az évek, a hivatás elvetett magva szépen fejlődött az ifjú lelkében. Noviciátusba készült, de meggyöngült egészsége miatt előljárói orvosi tanácsra néhány hónapra a szülői házba küldik. Betegsége hivatását veszélyeztette. A Segítő Szűz tiszteletére végzett kilencedek és a jó szülők imája legyőzték az akadályt. Ez volt a hivatásának erőpróbája. 1927-ben megkezdhetette a noviciátust. A kegyelem árama tovább dolgozott a fiatal kispap lelkében, az újonc év végén missziós munkára jelentkezett.

Még nehéz lett volna az elválás a szerető anyai szívnek. Csodálatos a Gondviselés gyöngéd figyelme, nem töri össze könnyörtelenül a gyermekéért aggódó szülői szívet, hanem azt előbb felerősíti, gondosan előkészíti a nagy áldozatok elviselésére. A cubai tartomány inspektora, kinek missziós területére osztották be az új misszionáriust, úgy intézkedett, hogy teológiai tanulmányait a torinói nemzetközi teológián végezze. Így a jó szülők minden évben viszontláthatták misszióba készülő gyermeküket.

Ez év július 12-én immár a második primíciát tartották a dorogi plébánia templomban. Az újmisést Ft. Vándor József volt. A primíciás oltár sok mindentről beszél az újmiséstnek, a szülőknek, rokonoknak és barátoknak. A papi élet magasbalendülése az, részese az isteni hatalomban, a szülők vágyának kiteljesedése, egy boldog tudat, mely feledtet minden küzdelmet és fáradságot. Megmérhetetlen volt a szülők öröme. A rokonok és barátok jókívánatait és ajándékait halmozták el az újmisést misszionáriust. Dr. Schmidt Sándor bányaafőtanácsos aztán beszédében e primíciával kapcsolatban rámutatott arra az értékre, melyet a magyar falu képvisel. Mert a nemzet erejét, élniakarását

képviseli az a falu, mely ilyen bátorlelkű és hős misszionárius papokat ad a világegyháznak.

A Gondviselés utai nem végződnek be primíciás oltárnál, hanem tulajdonképpen ott kezdődnek. Ft. Vándor József újmisést útja a boldog primíciás oltártól egyenesen a missziókba vezetett. A szülők lelkében már a primíciás oltárnál ott kísértett a válás gondolata, de elnyomta azt a fény, az ünneplés, az öröm hangja. A szülői otthonban töltött napok magánya ráeszméltették a szülőket, hogy gyermekük már nem is az övék. Egy messze, ismeretlen világ vár reá.

Amint megírtuk, augusztus 25-én 8 órakor indult a vonat a Déli pályaudvarról, mely elröpítette Vándor József újmisést vándor útjára, a missziókba. Nekünk itthon maradtaknak, s a jó szülőknek a búcsúzás emberi fájdalmain keresztül erőt ad a hit, mely biztos viszontlátást ígér.

Boldog szülők, kik ily gyermeket adtak az Egyháznak és a mi Kongregációnknak, Ezért is Istennek legyen hála! Főtiszteendő Vándor József már 19 napi hajózás után megkezdte áldásos missziópapi tevékenységét a távoli szigetországban: Kuba szigetén, Guanabacoa-ban, ahol négy napi pihenés után megkezdődött a tanítás a missziós kispapjaink részére, kiknek a mi kedves honfitársunk tanára lett. Az oratóriumba sűrűn járnak a kis fekete nebulók és kíváncsi, tágra nyílt szemük minden alkalommal valami érdekes újságot fedez fel. A rettentő hőségben sokat kell verejtékeznie és hazagondolva áhítozza a hős hazai szellőt.

Segítsük buzgó imáinkkal leesdeni számára Isten kegyelmének lélekűdítő harmatát!

(A Szentkereszt Visszhang XI. évfolyamának 1-2. és 3-4. számából, 1936. december)

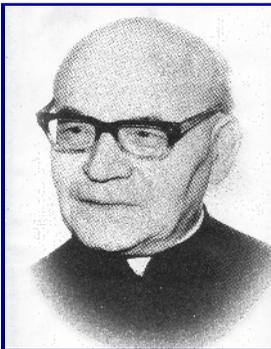
„Oktatni bárki tud, de csak az élő evangélium tud nevelni.”

„Amit Te akarsz, és ahogy Te akarod. Félek attól, amit kerti fogsz tőlem, a jelentéktelenségem miatt, de átadom neked az életemet és a szívemet, csak adj nekem erőt, hogy mindig megfeleljek, meg ha nehezséget okoz is. Ámen.”

Pista bácsi

1995-ben tért vissza az örök hazába **Edelényi István** szalézi áldozópap, egykori tartományfőnök. A tartományi Don Bosco ünnepségen Roboz Etelka nővér emlékezett rá. Ebből a visszaemlékezésből való a következő részlet:

Pista bácsi 1951. november 5-én került a mi plébániánkra, a Budapest-Batthyány téri Szent Anna plébániára káplánnak. Én akkor 7. osztályos voltam. Egyik osztálytársam szólított meg: új tisztelendő bácsi van a diákmisszióknál, énekkart is szervez. Karácsonykor már szerepelni is fogunk. Gyere te is! Szüleimmel én a déli misére jártam, de a karácsony előtti szombat este elmentem az énekpróbára. Szeretettel fogadott és meghívott, hogy hallgassam meg az énekeket, és majd az ünnepek után én is beállhatok a kórusba. Vegyes kép tárult elém: voltak egészen kicsik, első osztályosok is, meg felnőttek is. Egyik osztálytársam nagymamáját is felfedeztem. Később tudtam meg, hogy a plébániákon ministránsokkal lehetett foglalkozni, énekkart lehetett szervezni, de más módon a gyerekekkel, fiatalokkal, családokkal tilos volt foglalkozni. Egy-két szombat elteltével énekpróba után behívott Pista bácsi néhányunkat a szobájába, elbeszélgetett velünk az iskoláról, családkunkról, hitéletünkéről. Megtudtuk, hogy járnak a plébániára tanár nénik, akik segítenek bennünket hitbéli tudásunkat gyarapítani, elmélyíteni, baráti kört kialakítani, mert itt énekkaros csak az lehet, aki ilyen kis közösségbe is jár. Vállaltuk. Következő héten a Jézus Szíve néplányok vártak minket, akik valóban nemcsak hittant tanítottak heti egy alkalommal, hanem jó közösségeket is formáltak belőlünk. A heti találkozások csak érettségi után ritkultak, a barátság egy életre szól. Pista bácsi javaslatára minden születés

és névnapot megtartottunk. Ezeknek az összejöveteleknek ő volt a lelke. Az ünnepelt családját szervezte a találkozót otthonában, így Pista bácsinak módja volt a családdal is jobban megismerkedni. Nekünk szórakozásnak tűnt, hiszen sokat játszottunk, neveltünk, de a történet, vetítés, a beszélgetések elgondolkodtattak, s a következő buliig éltünk belőlük. Most már látom: igazi szalézi oratórium volt ez, komoly „momento formativo”-val. Kirándulni is mentünk családjainkkal együtt. Örökre emlékeztetése a nagy túság, a sok új játék, s a cél: rendszerint egy Szűz Mária kegyhely. Ekkor szoktunk rá a Pista bácsi megszólításra, mert tisztelendő úr, vagy tisztelendő bácsi házon kívül nem hangozhatott el.

Látva, hogy hogyan készül a szentmise, milyen összeszedetten végzi és sohasem mulasztja el a hálaadást, ráérezünk a szentmise fontosságára s lassan napunk középpontja lett. A rózsafüzéért szívesen mondta közösségben, mi meg szívesen imádkoztunk vele. Nagyon szerette a Szűzanyát. Mária énekek tanulásakor gyakran szólt róla, buzdított tiszteletére. Középkorban szoktatott rá bennünket a rendszeres gyónásra, szentáldozásra. A több évtizedes lelkievzetése alatt sokszor megtapasztaltam, hogy amikor valamivel nem értett egyet: imádkozott, érvelt, de sohasem kényszerített.

IMÁDSÁG

Mindenható Istenünk, add, hogy István áldozópap, akit földi életében szent szolgálattal tüntettél ki, aki Bosco Szent Jánost követve Krisztus iránti szeretetből a tökéletes szeretet útját választotta, örvendezzen dicsőseges eljöveteleden Mária, a Keresztények Segítségére társaságában a rábizottakkal és a Szalézi Család többi tagjával országod boldogságát élvezze Krisztus, a mi Urunk által. Amen!

Életünk központja: a keresztt

Részletek Erdő Péter bíboros Pélimföldszentkereszten május 1-jén elhangzott szentbeszédéből

Az emberek ma is hittel közelednek tárgyakhoz, ereklyékhez. És nem véletlenül. Nem mintha valami mágikus hatásuk lenne, hanem mert azt tiszteljük, akitől az ereklye való. A keresztt ereklyéje esetében magát Krisztust, aki a kereszten függött. És mi, emberek olyanok vagyunk, hogy látható, hallható, tapintható dolgokban érezzük meg leginkább a nagy titkokat is. Az ereklyetisztelet a szívünkhöz szól, korszerű. A mai ember is szereti a fontos tárgyakat, szereti azokat a helyeket, amelyekre újra és újra visszatálhat, amelyek központiak lehetnek egy egyén vagy egy közösség életében. A mi életünkben a keresztt a központ. És ha itt, Szentkereszten egy darabját őrizzük, központi helyen kell hogy legyen ez a pont egyházmegyénken belül is.

Sokan azt hiszik, hogy a kereszténység valami filozófiai meggyőződés, aminek csupán logikai, elméleti tartalma van. Az ember próbálja követni, és az életének döntései valahogy úgy alakulnak, hogy vagy enged az elveiből, vagy nem. Ez igaz, de mégis csak a felszín, hiszen a keresztény ember életében még ennél is többről van szó. Jézusnak az evangéliumban elhangzott szavai rávilágítanak arra, hogyan is áll ez a dolog a hitünkkel és az életünkkel. Azt mondja Jézus: ha szerettek engem, tartsátok meg a parancsaimat. Tehát nem arról van szó csupán, hogy ha igaznak tűnik számotokra, hogy ha meggyőző számotokra, amit én tanítok, akkor éljete is aszerint, hanem azt mondja: ha szerettek, akkor tartsátok meg, amit parancsolok. Szeretetről, személyes kapcsolatról van szó Istennel és Jézus Krisztussal. Ez a hitünknek a lényege. Az ő szeretete az életünknek az alapja. És mindezekelőtt azt kell magunktól újra meg újra megkérdezni, hogy szeretjük-e Jézust Krisztust? Őt SZEMÉLYESEN szeretjük-e? Van-e hozzá egy kedves szavunk, tudunk-e vele

beszélgetni az imában, érezzük-e a szükségét annak, hogy közel legyünk hozzá akár a szentségi életben, akár úgy, hogy bemegyünk egy templomba, akár úgy is, hogy tudatosítjuk magunkban: a Szentlélek, akit megkaptunk, őt hozta el hozzánk, és ha szeretjük, akkor tartsuk meg a parancsait. Persze, az is igaz, hogy megfelel az ember természetének, megfelel az igazán józanul és szerényen gondolkodó ember világlátásának, amit ő kíván tőlünk. De nem csak ezért kell megtennünk, mert a józan eszünk mondja, hanem mert ő parancsolja nekünk. A kinyilatkoztatott isteni igazság több, mint a józan ész pusztá belátása. És erre tanít meg bennünket a keresztt.

Így nézzük a saját életünk nehézségeit is. Egyén és közösség életében is mindig jelen van a keresztt: van szenvedés, van kudarc. De hogyha Krisztushoz tudunk kapcsolódni, az ő kereszttjéhez, akkor ez is értelmet nyer. Akkor az életünknek a legrosszabb, legnehezebb, legfájdalmasabb pillanatai sincsenek hiába, hanem a Jézus Krisztus iránti szeretetet erősítik meg. Ragaszkodjunk Krisztus személyéhez, Krisztus kereszttjéhez, és találkozzunk vele újra és újra, amikor az oltárszentséget imádjuk, amikor magunkhoz vesszük. Így lehet a keresztt tisztelete Jézus személyes szeretete, és életünk megerősödése, új értelmének forrása.

„Olvastam valahol...”

Az ács tanulsága

Megerkezni azt is jelenti, hogy jól csináljuk azt, amit az élet vár tőlünk. Ne hagyjunk semmit a véletlenre, a rögtönzésre vagy a megnyugvásra. Véghezvinni szeretettel és lelkesedéssel azt, amit csinálunk, többet ér sok hősies és lehetetlen vállalkozásnál. Ha elolvasod az itt következő történetet, jobban megérted, mit akarok mondani.

"Egy derék ács, aki házakat épített, közel volt a nyugdíjazáshoz. Ezért közölte főnökével, hogy szeretne visszavonulni az építőiparból, hogy több időt töltsön családjával. Azt mondta, hiányolni fogja a fizetését, de igazán pihenni szeretne.

A vállalat nem vesztett volna az ács távozásával, de a főnököt elszomorította, hogy elmegy egy derék alkalmazott, ezért arra kérte, hogy dolgozzon szívességből egy neki tetsző terven. Az ácsnak egyáltalán nem tetszett az ötlet, de végül elfogadta.

Könnyen rá lehet jönni, hogy a gondolat nem lelkesíti, ennek ellenére tovább csinálja, másodrendű munkát végezve és nem megfelelő anyagokat használva, így

negatív módon fejezte be pályáját. Amikor kész lett a ház, a főnök megvizsgálta, majd átnyújtotta az ácsnak a ház kulcsait és azt mondta: »Ez a te házad, az én ajándékom számodra«. Az ács nagyon meglepődött. Milyen kár! Ha tudta volna, hogy a saját házát építi, mindent másképp csinált volna.

Ugyanez történik mindnyájunkkal: naponta építjük életünket, és sokszor kevesebbet csinálunk a lehető legjobbnál. Utóbb, meglepődve állapítjuk meg, hogy abban a házban kell élnünk, amit felépítettünk. Ha újra csinálhatnánk, mindent másképp tenénk, de nem fordulhatunk vissza. Naponta versz be szögeket, helyezel el deszkákat és emelsz falakat. Van, aki azt mondja, hogy »az élet olyan terv, amit magad építesz fel«. Mai magatartásod és cselekedeteid építik a házat, amelyben holnap élni fogsz. Építs okosan!"

Intelmek:

1. Dolgozz úgy, mintha nem volna szükséged a pénzre.
2. Szeress úgy, mintha soha nem szerettek volna azelőtt.
3. Táncolj úgy, mintha senki nem nézne.

Giacomo Ruggeri: Zarándoklat a szegénységbe című könyvéből, Don Bosco Kiadó, 2004.

Őszinte szó

„De nem oda való az a csekklap a jámbor, vallásos sorok közé, mintha azt mondaná: Nem is a lelketed, a zsebedet keresem!” Szegény csekklap, olykor ily fogadtatásra talál. Égeti a szégyen, gyötri a vád, ám elfojtja fájdalmát, és szerény, szeretetteljes s a tiszta lelkiismeret határozott hangján mondja: „Jót akarok tenni. A szaléziak küldtek.”

Nem azért küldték, mintha lapunkért pénzt követelnénk. Nem is úgy küldték, mintha azonnal választ, adományt várnánk. Tudjuk, akinek módjában is van segíteni, nem mindenkor teheti. Nem követelünk, sem el nem várunk, hanem szerényen kérünk mindenkit, akinek módja van rá: támogassa céljainkat.

A magyar mindig áldozatos lelkű, gavallér, könyörületes, nemesszívú volt, s ma is az. Ebben a meggyőződésben csatoljuk vallásos lapjainkhoz a csekklapot. Odaillik a sorok közé, mert a vallás nevében mondja: „Segíts, segíts segíteni! Tégy jót, amennyit tehetsz.” Odaillik, mert hitünk mondja, hogy jót teszünk, amikor alkalmat adunk a jóra, hisz Isten százszeresen jutalmaz. Mély hálával telünk el jótévőink iránt, s amit jó célra szántak, tényleg áldásos, lélekmentő csodaszerré alakítjuk át, és boldog szeretetben összeforrottan emlékezünk arra, hogy az ő áldozatuk és a mi munkánk szent imává, a szeretet hatalmas lángjává egyesült.

(Kivonat a Szentkereszti Visszhang 1927. decemberi számában megjelent írásból)

SZALÉZI NYÁR 2005

Óbuda

- Június 17-19. Szent Alajos Napok.
 Június 20-24. július 4-8.
 és augusztus 22-26. között
 Nap-Közi 6 – 16 éves iskolásoknak
 az oratóriumban.
 Július 17-22. hittanosaink saját tábora
 Szombathelyen 8 – 15 éveseknek.
 Július 27. – augusztus 3. tanyatábor
 kamaszoknak Jászszentlászlón.
 Augusztus 15-19. záródoklat Krakkóba és
 Czeszochowába Robert atya vezetésével.

Óbuda - Don Bosco Szakkollégium

Június 4. - felvételi beszélgetés

Óbuda - Szt. Péter és Pál Ált. Iskola

- Június 20-25. napközis tábor alsósoknak
 Dömösön
 Június 18-24. természetjáró tábor a Vértesben
 Július 8-16. tábor Balatonszabadi-Sóstón

Pé liföldszentkereszt

- Június 28-július 2. Ministránstábor
 Július 17-21. Animátorképző
 (16 éven felülieknek, elméleti képzés)
 Július 22-26. Vadóctábor
 (13 – 15 éveseknek)
 Július 27–30. Mini hittanos tábor
 (8-12 éveseknek)
 Augusztus 25-28. a szalézi munkatársak
 éves nyári lelkigyakorlata

Nyergesújfalu - Szalézi-Irinyi Középsiskola

- Június 3-5. kirándulás Krakkóba és
 Wieliczkába Robert atya vezetésével.
 Június 13. Sportnap
 Június 15-25. nyári esti sportoratórium
 Augusztus 23-25. gólyatábor
 a belépő osztályok tanulóinak
 Pé liföldszentkeresztben

Pestszentlőrinc - Szemere-telep

- Augusztus 6-13. hittanos tábor
 Pé liföldszentkeresztben
 Augusztus 20. templombúcsú

Clarissem

- Hittanos tábor kicsiknek (időpont később)
 Hittanos tábor nagyobbaknak (időpont később)

Balassagyarmat

- Június 19. Licskó Szabolcs újmiséje
 Június 16-július 1. Szalézi Ifjúsági Tábor
 5-13 éveseknek
 Június 24-25. Nógrádsáp - Eucharisztikus
 Találkozó
 Július 26-30. Ipolymenti Ifjúsági Tábor –
 Nógrádmegyer (14 éves korig)
 Július 31-augusztus 6. Ipolymenti Ifjúsági
 Tábor – Nógrádmegyer (15 év felett)
 Szeptember 8. - 70 éves a szalézi templom

Szombathely

- Június 20-július 15. Nyári Napközis és
 Ifjúsági Tábor
 Július 16.(szombat), reggel 8 órakor Szalézi
 Grundfoci Bajnokság

Eger - FMA nővérek kollégiuma

- Június folyamán az animátorok és
 kisanimátorok felkészítése
 a nyári oratóriumra
 Július 4-15. nyári oratórium
 Augusztus 25-től az új lányok jelentkezése
 felvételi beszélgetések

Mogyoród - FMA nővérek

- Június 27-től július 22-ig nyári oratórium
 Augusztus 9-16. Don Bosco nyomában
 Torino, Becchi - záródoklat a
 mogyoródi animátorokkal

Pesthidegkút - FMA nővérek

- Június 19-július 3-ig nyári oratórium

Pécs (munkatársi csoport)

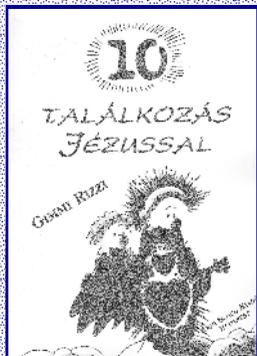
- Július 2-10. nyári tábor (július 2-6. Kismar-
 son, 6-10. Pé liföldszentkeresztben)
 Minden szerdán „összetartó” foglalkozás
 Hétfőn és csütörtökön nyugdíjas klub

Albertfalva (munkatársi csoport)

- Június 4. Vidámság napja
 Június 13. Savio Domonkos sportnap
 Július 27-31. a PONT kör tábora Terényben
 Augusztus 22-26. Csillagtábor

KÖNYVAJANLÓ

a Don Bosco Kiadótól

Gimmi Rizzi: 10 TALÁLKOZÁS JÉZUSSAL

Tíz gyermeknek szóló lelkigyakorlat kerete van megadva a könyvben. Találkozások Jézussal, de nem a megszokott módon, hanem vidáman, könnyedén, mégsem felszínesen. A szerző igyekezett mindegyik részt gondosan összeállítani a Bibliából és a szentek életéből kiindulva, de kreatívan megformálva és szellemes ötletek tárházává kibővítve. Mindez egyszerűen érthetően, olyan stílusban, hogy a mai gyerekek könnyen megértsek.

Hasznos könyv bárkinek, aki gyermekekkel foglalkozik.

Kapható a Don Bosco Könyvesboltban!
Bp. Múzeum körút 7.
Tel.: (1) 318-6717

Kollégiumot kereső fiúk figyelem! DON BOSCO SZAKKOLLÉGIUM

Valamelyik egyetem vagy főiskola tanár (vagy pszichológus, gyógypedagógus, szociálpedagógus, szociológus) szakára készül? Szeretnél jó közösséghez tartozni egy 30 fős, családi kollégiumban?

Akkor **várunk** a szaléziak Don Bosco Keresztény Pedagógiai Szakkollégiumában, ÓBUDÁN, ahol a jó hangulaton kívül a neveléssel, a fiatalok világával kapcsolatos tanulmányokra, közös műhelymunkára kapsz lehetőséget.

2-3 ágyas, új, fürdőszobás szobák, számítógépek, internet hozzáférés...

Érdeklődni, jelentkezni

Mészáros György kollégiumvezetőnél tudsz
Budapest - 1032, Bécsi út 173;

a gyurmatya@gmail.com címen, ill. további információk a <http://salesianum.tk/> honlap Rólunk és Felvételi menüpontjaiban.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: máj. 27.

FELVÉTELI: jún. 4., szombat 10 óra

X. LADIK

Keresztény Könyvzenesi
Fesztivál
Apostag

2005. augusztus 5-7.

**SZALÉZI ORATÓRIUM működik a helyszínen
a fesztivál teljes ideje alatt !**

(játék, beszélgetés, gyónási lehetőség, teaház)

A fesztivál védnökei:

Bábel Balázs kalocsai érsek és Beer Miklós váci püspök

Fellépnek: Szt. Adorján zenekar, Ladik, Pellegrini, Via Stellis, NOS, Só, Borka Zsolt, 6 Beat Band, Szikla, Ivancsits Tamás, Römer Károly, Pro Anima, Laus Deo, Szőlővesszők, WAFT, Signum, Gável Testvérek

Táncház: Flótás együttes

Cím: 6088 Apostag, Hunyadi u. 2., Tel/fax: (78) 428-431

E-mail: info@ladik.hu

GYERTEK!!!

FÓKUSZBAN:
Majthényi László Szalézi Ház

FÓKUSZBAN:
Majthényi László Szalézi Ház

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 3500 példányban, belső használatra
 Felelős kiadó: P. Havasi József SDB, Gate-keeper: P. Csány Péter SDB, Lektor: P. Mészáros György SDB
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet; e-mail: le@invitel.hu
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173. Telefon: 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu
 A címlapon: P. Andrásfalvy János SDB és a szombathelyi ministránsok a péli főldszentkeresztí búcsún
 Készült a dorogi Bohner Nyomdászmuhelyben, Felelős vezetó: Bohner Ferenc, tel. 30/9408-328